

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาเหตุที่ทำให้คนไทยมีคุณภาพผลการเรียนที่ตกต่ำ มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวว่า ผลของการดำเนินนโยบายทางการศึกษาไม่บรรลุตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ กล่าวคือนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วคิดวิเคราะห์ไม่เป็น ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมา ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ ถูกเพื่อนชักจูงไปในทางที่ผิด เพราะคิดเองไม่เป็น ปัญหาดังกล่าวจึงต้องมีการปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปทั้งระบบ คือปรับเปลี่ยนความมุ่งหมาย หลักการ สิทธิหน้าที่ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา การบริหารจัดการ แนวทางเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพการศึกษา แนวปฏิบัติเกี่ยวกับครูและบุคลากรทางการศึกษา ระบบงบประมาณ สื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 5)

การปฏิรูปการศึกษามีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถมีการกระจายอำนาจและให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม มีเอกภาพเชิงนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจลงไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา การกระจายอำนาจดังกล่าวจะทำให้สถานศึกษามีความคล่องตัว มีอิสระในการบริหารจัดการเป็นไปตามหลักของการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Base Management : SBM) ซึ่งจะเป็นการสร้างรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานและสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1) รัฐกำหนดให้โรงเรียนเป็นนิติบุคคล โดยได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการใน พ.ศ. 2546 ในมาตรา 35 ดังนี้

“ มาตรา 35 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะโรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการยุบสถานศึกษาตามวรรคหนึ่งให้ความเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง”

จากระเบียบพระราชบัญญัติระเบียบดังกล่าวการจัดการศึกษาของสถานศึกษาผู้บริหารจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระบบการเรียนการสอน และระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ทำอย่างไรจึงจะเพิ่มการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีความสูงส่งขึ้น สิ่งที่สำคัญการจัดการศึกษาจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ชุมชน และท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 9) การบริหารจัดการศึกษาต้องได้มาตรฐานและมีคุณภาพสอดคล้องกับปัญหาของสังคม สถานศึกษาจะต้องพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจน

ปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาการเรียนรู้ที่สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือสถานศึกษาจะต้องประสานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและของบุคคล ครอบครัว องค์กร และหน่วยงานและสถาบันอื่นอย่างกว้างขวาง

ขอบข่ายภารกิจการบริหารและจัดสถานศึกษาในฐานะที่เป็นนิติบุคคลมีขอบข่ายการบริหารจัดการ 4 งานคือ งานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 30)

งานวิชาการเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีขอบข่ายและภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินงานรวมทั้งสิ้น 12 ภารกิจ และภารกิจในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับทุกภารกิจ อาจจะเป็นการประสานความร่วมมือภายในสถานศึกษาเอง ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น หรือองค์กรอื่นๆ จึงนับได้ว่าภารกิจในการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องนำมาปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างการประสานความร่วมมือในด้านต่างๆ ที่สำคัญได้แก่การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ และภายในสถานศึกษา มีหลายรูปแบบ เช่น การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและ การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา การประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาหรือเครือข่ายการแนะแนวภายในพื้นที่การศึกษา การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาในการประเมินสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษา และองค์กรปกครองท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ทั้งบริเวณใกล้เคียงภายในเขตพื้นที่การศึกษา ต่างเขตพื้นที่การศึกษา

จากภารกิจของวิชาการดังกล่าวแม้ว่า โรงเรียนจะได้ชื่อว่าเป็นนิติบุคคลแล้ว แต่การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาก็ยังมีปัญหา อันเกิดจากความไม่คล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องการประสานความร่วมมือในการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังยึดติดกับการรอคำสั่งจากเขตพื้นที่การศึกษา และในการมอบอำนาจให้

ผู้อำนวยการ สถานศึกษาซึ่งเป็นผู้แทนของสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล แต่อำนาจดังกล่าวต้องอยู่ภายในกรอบและหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่ตราว่าด้วยการกระจายอำนาจ และการมอบอำนาจ การบริหารและ การจัดการศึกษาในเรื่องการประสานความร่วมมือจึงถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง

จากสภาพปัญหาในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการนั้น แม้ว่าสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะเป็นนิติบุคคลแล้วก็ตาม トラบใดที่ยังยึดติดกับการรอคำสั่งการบริหารงานของสถานศึกษา ในเรื่องการประสานความร่วมมือก็จะมีปัญหาต่อไป เว้นเสียแต่ว่า การมอบอำนาจให้กับผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการมอบอำนาจให้ตามกรอบที่กำหนด โดยให้สถานศึกษามีอำนาจในการบริหารจัดการตนเองอย่างมีอิสระ และคล่องตัวในการประสานความร่วมมือ

จากกรอบที่กำหนดให้สถานศึกษามีอิสรภาพในการบริหารตนเองนั้น การประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและระหว่างองค์กรต่าง ๆ นั้น ในปัจจุบันสถานศึกษามีความตื่นตัวมาก เนื่องจากการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ต้องอาศัยหลักการประสานความร่วมมือที่ดีซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาด้วย แนวทางปฏิบัติของสถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ได้บอกไว้ชัดเจนว่า การประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือกันเพื่อพัฒนาวิชาการจะต้องประสานความร่วมมือทั้งสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองท้องถิ่น แต่เดิมสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่นจะไม่ได้รับการประสานความร่วมมือที่ดีมากนัก เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาบางแห่งยังแบ่งแยกสังกัด และนอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังบอกไว้ชัดเจนว่า สถานศึกษาจะต้องสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการร่วมกัน โดยมีแนวทางการปฏิบัติที่สามารถดำเนินการได้

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประสานความร่วมมือมีหลายแนวทาง แต่ละแนวทางเป้าหมายที่สำคัญคือการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพของนักเรียนให้ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา รวมทั้งให้ได้แนวทางการปฏิบัติในการพัฒนาการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการที่เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 โดยมีประเด็นที่จะต้องมีการพิจารณาให้ได้แนวพัฒนาการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการที่มีคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาที่เหมาะสม และเป็นไปได้ ในการนำไปใช้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดในด้าน คุณภาพของการศึกษา

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการทางการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 เป็นอย่างไร
2. แนวทางการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ควรเป็นอย่างไร
3. แนวทางการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการที่มีคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 มีความเหมาะสมหรือไม่
4. แนวทางความเป็นไปได้ของผู้เกี่ยวข้องในการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 มีความเป็นไปได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการแนวทางการประสานความร่วมมือของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
3. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
4. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2

ขอบเขตการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์คือ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเพื่อศึกษาและพัฒนาแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากร จำแนกเป็น 4 กลุ่ม

2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยชั้นศึกษาความต้องการแนวทางของการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยชั้นพัฒนาแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ที่มีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษาหรือในสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2.1.3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในชั้นตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ที่มีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานในหน่วยงานทางการศึกษาหรือในสถานศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2.1.4 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในชั้นตรวจสอบความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2547

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยชั้นศึกษาความต้องการแนวทางของการประสาน

ความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหาร และครูจำนวน 17 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) ด้วยการเลือกแบบเจาะจงโดยแบ่งตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยชั้นพัฒนาแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น

ด้วยการเลือกแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้ เป็นผู้มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จำนวน 5 คน

2.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยขั้นตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนาแนวทางของการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 30 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น ด้วยการเลือกแบบเจาะจง

2.2.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยขั้นตรวจสอบความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ผู้บริหาร จำนวน 210 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (ด้วยการจับสลากคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้สูตรของ เกรงซี และ มอร์แกน (ยูทพงษ์ ไกยวรรณ. 2545 : 104 ; อ้างอิงจาก Krejcie and Moegan. 1970. **Education and Psychological Measurement.** p. 608 – 609)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ความต้องการในการพัฒนาการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2 แนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.3 ความเหมาะสมของแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.4 ความเป็นไปได้ของแนวทางในการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

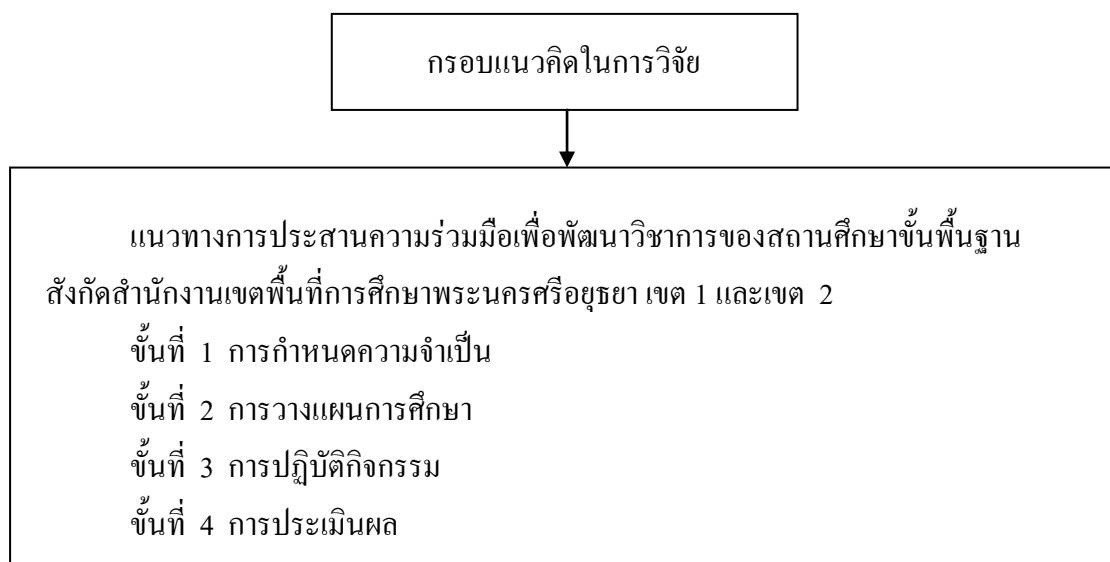
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้จากการสังเคราะห์ ขั้นตอน กระบวนการ เอกสารของหน่วยงาน นักวิชาการและนักการศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 75) ; เอ็ด สาระภูมิ (2546 : 68) ; วิทยา เชียงกุล (2546 : 68) ; เกษม อุทยานิน (2510 : 20) ; นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2532 : 54) ; สมบูรณ์ พรรณนาภพ (2541 : 206) ; พันัส หันนาคินทร์ (2534 : 41) ; นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2546 : 183-185) ; ประถม แสงสว่าง (2510 : 1-6) ; สมิต สัจฉกร (2546 : 14-15) ; (พิทยา บวรวัฒนะ. 2530 : 14-15) และกุลิกและเออร์วิค (พิทยา บวรวัฒนะ. 2530 : 69 - 73 ; อ้างอิงจาก Gulick and Urwick. 1957. **Coordinating.**)

นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยจัดหัวข้อที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน หัวข้อที่ต่างกันมาจัดลำดับความสำคัญตามขั้นตอน และกระบวนการเมื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย นำมาประกอบเป็นแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ดังนี้

1. ขั้นกำหนดความจำเป็น
2. ขั้นการวางแผนการศึกษา
3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม
4. ขั้นประเมินผล

สามารถแสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการ หมายถึง แนวทางการปฏิบัติ ในการช่วยเหลือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาซึ่งประกอบไปด้วยการจัดกิจกรรมในด้านการบริหาร หลักสูตร การวิจัยในชั้นเรียน การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมหลักสูตร การนิเทศภายในสถานศึกษา การประกันคุณภาพในสถานศึกษาโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกันทั้งในองค์กรเดียวกัน และต่างองค์กร

2. ความต้องการแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สภาวะที่เกิดขึ้นจากการขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือความประสงค์ที่จะได้สิ่งนั้นของแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวัดจากความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง

3. แนวทางการ กระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี หลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการใช้เทคนิคระดมสมองจากความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 กำหนดความจำเป็น หมายถึง การชี้แนะให้บุคลากรในสถานศึกษาได้เข้าใจถึงประโยชน์ของการดำเนินการ

3.2 การวางแผนการศึกษา หมายถึง การรวมกลุ่มปรึกษาหารือ อภิปราย ถกเถียง แสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อวางแผนพัฒนาจัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ

3.3 ปฏิบัติกิจกรรม หมายถึง การดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ติดต่อการประสานงาน ตรวจสอบความสมบูรณ์ นิเทศติดตามผลและปรับปรุง แก้ไขให้เกิดความพึงพอใจ

3.4. การประเมินกิจกรรม หมายถึง ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องนำผลการปฏิบัติงานมาสรุปผลการประเมิน โดยการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และจุดที่ต้องปรับปรุง จัดทำเป็นรายงานนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานต่อไป

4. ความเหมาะสมของแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการ หมายถึง ความเห็นด้วยว่าสิ่งที่ระบุนั้นตรงกับแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการ โดยวัดจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความเป็นไปได้ของแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการ หมายถึง คะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะนำแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการ ไปใช้ได้จริง ภายใต้บริบทของสถานศึกษาโดยวัดจากความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาจากการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

6. เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา หมายถึง สำนักงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่แบ่งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น 2 เขต คือ เขต 1 มีพื้นที่รับผิดชอบ 9 อำเภอประกอบด้วย พระนครศรีอยุธยา อุทัย วังน้อย ภาชี นครหลวง มหาราช ท่าเรือ บ้านแพรก และบางปะหัน เขต 2 มีพื้นที่รับผิดชอบ 7 อำเภอ ประกอบด้วย เสนา บางบาล บางไทร บางซ้าย ลาดบัวหลวง ผักไห่ และบางปะอิน

7. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่วุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา มีประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานในหน่วยงานทางการศึกษาหรือสถานศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี

8. ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา ศิษยานุเทศ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา ผู้บริหารสถานศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 มีแนวทางในการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการ

2. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 สามารถนำแนวทางการปฏิบัติในการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานให้มีความพร้อมมากขึ้น

3. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนสถาน และผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 สามารถนำแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

4. องค์กรทางการศึกษาที่มีบริบทและหลักการบริหารที่คล้ายคลึงกัน สามารถนำแนวทางการประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล